

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 24/19
V Luxemburgu 7. marca 2019

Rozsudok vo veci C-420/16 P
Balázs-Árpád Izsák a Attila Dabis/Komisia

Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietla registráciu európskej iniciatívy občanov, ktorej cieľom je zlepšiť situáciu regiónov s národnostnou menšinou

Súdny dvor teda zrušil rozsudok Všeobecného súdu a rozhodnutie Komisie

Podľa Zmluvy o EÚ sa občania Únie, ktorých počet dosiahne najmenej jeden milión a ktorí pochádzajú aspoň zo štvrtiny členských štátov, môžu ujať iniciatívy a vyzvať Komisiu, aby v rámci svojich právomocí predložila normotvorcovi Únie návrh, aby prijal právny akt na účely uplatňovania Zmlúv („európska iniciatíva občanov, ďalej len „EIO“). Skôr, ako organizátori začnú zbierať potrebný počet podpisov na EIO, musia dať túto iniciatívu zaregistrovať Komisiou, ktorá preskúma najmä jej predmet a ciele. Komisia môže zamietnuť registráciu EIO najmä vtedy, ak jej predmet spadá zjavne mimo rámec jej právomocí na predloženie návrhu právneho aktu normotvorcovi Únie.

V súlade s týmito pravidlami predložili v júni 2013 Balázs-Árpád Izsák a Attila Dabis spolu s ďalšími piatimi osobami Komisii navrhovanú EIO, nazvanú „Politika súdržnosti pre rovnosť regiónov a zachovanie regionálnych kultúr“¹. Táto iniciatíva sa zameriava na to, aby politika súdržnosti Únie priznala mimoriadnu pozornosť regiónom, ktorých etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky sa odlišujú od okolitých regiónov („regióny s národnostnou menšinou“). Hlavným cieľom iniciatívy teda je umožniť regiónom s národnostnou menšinou pomocou opatrení na podporu, ochranu alebo rozvoj prístup k výhodám, ktoré vyplývajú z uvedenej politiky, na odstránenie ich ekonomického znevýhodnenia v porovnaní s okolitými regiónmi.

V tomto kontexte organizátori EIO najmä tvrdili, že vykonávanie politiky súdržnosti Únie ohrozuje špecifické etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky regiónov s národnostnou menšinou a že tieto charakteristiky predstavujú závažné a trvalé demografické znevýhodnenie, ktorému má Únia v rámci politiky súdržnosti zamedzovať.

Rozhodnutím z 25. júla 2013² Komisia zamietla registráciu navrhovanej iniciatívy z dôvodu, že jej predmet spadá zjavne mimo rámec jej právomocí na predloženie návrhu právneho aktu normotvorcovi Únie. Páni Izsák a Dabis teda podali žalobu na Všeobecný súd Európskej únie na zrušenie rozhodnutia Komisie. Rozsudkom z 10. mája 2016³ však Všeobecný súd žalobu podanú proti tomuto rozhodnutiu zamietol najmä z dôvodu, že organizátori nepreukázali existenciu vyššie uvedeného ohrozenia a znevýhodnenia.

Páni Izsák a Dabis sa následne proti rozsudku Všeobecného súdu odvolali na Súdny dvor.

Súdny dvor v dnešnom rozsudku pripomenul, že cieľom EIO je podpora účasti občanov a sprístupnenia Únie, takže občania musia mať jednoduchý prístup k tomuto nástroju.

¹ Originálny názov iniciatívy v angličtine znie: „Cohesion policy for the equality of the regions and sustainability of the regional cultures“.

² Rozhodnutie Komisie C(2013) 4975 final z 25. júla 2013, ktorým bola zamietnutá žiadosť o registráciu iniciatívy občanov „Politika súdržnosti pre rovnosť regiónov a zachovanie regionálnych kultúr“.

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 10. mája 2016, Balázs-Árpád Izsák a Attila Dabis/Komisia (T-529/13), pozri tiež TK 50/16.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že pokiaľ ide o otázku, či politika súdržnosti môže predstavovať právny základ na to, aby boli na úrovni Únie zohľadnené záujmy regiónov s národnostnou menšinou, ktoré sa považujú za znevýhodnené, ba ohrozené touto politikou, sa Všeobecný súd domnieval, že odpoveď na túto otázku musí zahŕňať posúdenie skutkového stavu a dôkazov, pričom dôkazné bremeno spočíva na organizátoroch EIO. Súdny dvor teda rozhodol, že **Všeobecný súd** v rámci svojho rozhodnutia **vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia**, pokiaľ ide o podmienku registrácie EIO a rozdelenie úloh medzi organizátorov EIO a Komisiu v rámci postupu takejto registrácie.

Otázka, či opatrenie navrhované v súvislosti s EIO patrí do rámca právomocí Komisie, **nepredstavuje** totiž **skutkovú otázku alebo posúdenie dôkazu podliehajúce pravidlám týkajúcim sa dôkazného bremena**, ale **v zásade otázku týkajúcu sa výkladu a vykonávania dotknutých ustanovení Zmlúv**.

Keď teda Komisia dostane žiadosť o registráciu návrhu EIO, neprináleží jej v tejto fáze overovať, či bol predložený dôkaz o všetkých uvádzaných skutočnostiach, ani či odôvodnenie návrhu a navrhovaných opatrení je postačujúce. Musí sa obmedziť na preskúmanie toho, či by z objektívneho hľadiska **zamýšľané opatrenia mohli byť na základe Zmlúv teoreticky prijaté**.

Za týchto okolností **Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu, ako aj sporné rozhodnutie Komisie**.

Súdny dvor však potvrdil konštatovanie Všeobecného súdu, že špecifické etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky regiónov s národnostnou menšinou nespádajú pod pojem „závažné a trvalé demografické znevýhodnenie“, a teda sa v súvislosti s týmto pojmom nemôžu brať do úvahy na účely kohéznej politiky. Tieto charakteristiky totiž nemôžu systematicky predstavovať znevýhodnenie hospodárskeho rozvoja v porovnaní s okolitými regiónmi.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499